

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha, soudce Mgr. Marka Zimy a soudkyně JUDr. Jitky Hroudové ve věci

žalobkyně: **Brno new station development a.s.**, IČO 27723607
sídlem Benešova 703/21, 602 00 Brno
zastoupena advokátem JUDr. Jiřím Lojdou, LL.M., EUR., Ph.D.
sídlem Nemocniční 582/8, 190 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**
sídlem třída Kpt. Jaroše 1926/7, 602 00 Brno

v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného

takto:

Věc se postupuje k vyřízení Krajskému soudu v Brně.

Odůvodnění:

1. Úřad pro přístup k dopravní infrastruktuře (dále jen „ÚPDI“) zahájil u žalobkyně kontrolu dle zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), a zákona č. 526/1990 Sb., o cenách. Zákonem č. 464/2023 Sb., kterým se mění a ruší některé zákony v souvislosti se zrušením Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře, byl ÚPDI zrušen a jeho působnost přešla na žalovaného (čl. X bod 1 a 2 zákona č. 464/2023 Sb.). Ten v kontrole pokračuje.
2. Žalobkyně se podanou žalobou brání proti nezákonnému zásahu, který spatřuje ve třech skutečnostech:
 - a) výzvě z 13. 12. 2023, čj. UPDI-4323/23/SD, kterou ji ÚPDI vyzval k vydání nájemní smlouvy, kterou žalobkyně uzavřela s Českými drahami, a.s., IČO 70994226;
 - b) výzvě z 15. 1. 2024, čj. ÚOHS-01844/2024/452, kterou jí žalovaný opět vyzval k vydání nájemní smlouvy;
 - c) nepřiměřené délce kontrolního řízení, které bylo zahájeno 1. 9. 2023 a dosud neskončilo.
3. Žalobkyně v žalobě navrhl, aby soud vyslovil, že obě výzvy byly nezákonné, a zakázal žalovanému pokračovat v porušování žalobkyniných práv tak, že žalobkyni bez zbytečných průtahů zašle nejpozději do 15 dní protokol o kontrole.
4. K místní příslušnosti žalobkyně uvedla, že kontrolu zahájil ÚPDI. Po jeho zrušení přešla jeho působnost na žalovaného. Organizační schéma žalovaného je však takové, že původní oddělení ÚPDI tvoří v rámci žalovaného samostatný Odbor přístupu k dopravní infrastruktuře a vedení kontroly spadá pod Oddělení cenové kontroly a služeb. Odbor i oddělení sídlí na původní adrese ÚPDI na Praze 1, proto je dle žalobkyně místně příslušný zdejší soud.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

5. Městský soud v Praze ovšem dospěl k závěru, že není místně příslušný k vyřízení podané žaloby.
6. Podle § 7 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), *nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, je k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany. Má-li tento správní orgán sídlo mimo obvod své působnosti, platí, že má sídlo v obvodu své působnosti.*
7. Podle § 7 odst. 6 s. ř. s. *není-li soud, u něhož byl návrh podán, k jeho vyřízení místně příslušný, postoupí jej k vyřízení soudu příslušnému. Nesouhlasí-li tento soud s postoupením věci, předloží spisy k rozhodnutí o příslušnosti Nejvyššímu správnímu soudu. Rozhodnutím Nejvyššího správního soudu o této otázce jsou soudy vázány.*
8. Jak již soud uvedl výše, zákonem č. 464/2023 Sb. byl ÚPDI zrušen a jeho působnost přešla na žalovaného (čl. X bod 1 a 2 citovaného zákona). Dle čl. X bodu 10 citovaného zákona *správní řízení a další postupy, zahájené Úřadem v oblasti jeho působnosti a přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona nedokončené, dokončí Úřad pro ochranu hospodářské soutěže; dosavadní úkony Úřadu se považují za úkony Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže.*
9. Této úpravě odpovídá i postup v nyní projednávané věci. Kontrolu žalobkyně zahájil ÚPDI, který též vydal první výzvu, již žalobkyně považuje za nezákonnou. V kontrole poté pokračoval žalovaný, který vydal druhou z výzev. Dle fikce zavedené v čl. X bodu 10 zákona č. 464/2023 Sb. se první výzva považuje za úkon žalovaného. Samotná probíhající kontrola pak může představovat trvalý zásah, který vůči žalobkyni provádí žalovaný. Všechny skutečnosti, v nichž žalobkyně spatřuje nezákonný zásah, jsou přičitatelné žalovanému, který tak představuje *správní orgán, který podle žalobního tvrzení provedl zásah ve smyslu § 83 s. ř. s.*
10. Odbor ani oddělení žalovaného, které sídlí v bývalém sídle ÚPDI, nejsou samostatným správním orgánem. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení z 5. 5. 2015, čj. Nad 288/2014-58, č. 3257/2015 Sb. NSS, vysvětlil, že klíčovým znakem pro určení správního orgánu ve smyslu § 7 odst. 2 s. ř. s. je zákonné vymezení kompetencí, které správní orgán nemůže bez změny zákona svěřit v rámci své struktury menším organizačním jednotkám: *„velmi často bude v jednom správním orgánu či soustavě správních orgánů v institucionálním smyslu existovat řada entit, které budou správními orgány v kompetenčním smyslu, jelikož zákon s nimi počítá a svěřuje jim, a právě jen jím, určité kompetence, přičemž nepřipouští, aby jim byly uvedené kompetence bez změny zákona odebrány a převedeny na jinou entitu v rámci dané instituce či soustavy institucí. Složitou a vnitřně bohatě členěnou instituci naopak bude možno považovat za toliko jeden správní orgán v kompetenčním smyslu, pokud sama tato instituce může svoji strukturu bez nutnosti změnit zákon modifikovat tak, že jí svěřené kompetence budou v rámci této instituce vykonávat jiné její články, než tomu bylo doposud“* (bod 35 citovaného usnesení).
11. Působnost žalovaného upravuje zákon č. 273/1996 Sb., o působnosti Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. Ten v § 1 odst. 1 větě první stanoví, že žalovaný je *ústředním orgánem státní správy pro podporu a ochranu hospodářské soutěže proti jejímu nedovolenému omezování*. Cenovou kontrolu, o kterou jde v případě žalobkyně, provádí dle § 14 odst. 1 zákona o cenách a § 2b odst. 3 věta druhá zákona č. 265/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky v oblasti cen, opět žalovaný. Zákon nepředpokládá existenci Odboru přístupu k dopravní infrastruktuře, ani Oddělení cenové kontroly a služeb, ani jim

nesvěřuje žádné kompetence. Skutečnost, že v tomto odboru pracují bývalí zaměstnanci ÚPDI a sídlí na místě, kde dříve sídlil ÚPDI, na tom nic nemění. Správním orgánem ve smyslu § 4 odst. 1 písm. a) a c), § 7 odst. 2 a § 83 s. ř. s. je tudíž žalovaný.

12. Podle § 1 odst. 2 zákona č. 273/1996 Sb., je sídlem žalovaného Brno. Místně příslušný k vyřízení žaloby je proto Krajský soud v Brně v souladu s § 7 odst. 2 s. ř. s. a bodem 7. přílohy č. 2 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích. Soud proto rozhodl dle § 7 odst. 6 s. ř. s., že se věc postupuje k vyřízení tomuto místně příslušnému soudu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 26. ledna 2024

Mgr. Marek Bedřich v. r.
předseda senátu